



Arrest

nr. 338 995 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 28 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn afkomstig uit Jabalia, Gaza. Het merendeel van uw familie woont nog in Gaza. U heeft daarnaast nog familie in Saoedi-Arabië, Canada en in België, waaronder uw broer T.B. (CG [...] en OV [...]) die eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 23 november 2023.

In januari 2017 verliet u Gaza voor een eerste keer samen met uw broer en reisde u naar Egypte vanwege de slechte gezondheidstoestand van uw vader, die in de gevangenis in Egypte zat. Na zijn overlijden op 13 maart 2017 keerde u terug naar Gaza, waar u verbleef tot uw definitief vertrek uit Gaza op 9 november 2021, mede door problemen aan uw heup.

Vervolgens verbleef u anderhalf tot twee jaar in Turkije, waar u tijdelijk in verschillende restaurants werkte. U vroeg een verblijfsvergunning aan in Turkije, maar deze werd afgewezen. Daarna probeerde u meerdere keren naar Europa te reizen, maar werd steeds opgepakt en teruggestuurd naar Turkije. Gedurende uw verblijf in Turkije ontving u ook meermaals financiële steun van uw moeder. Op 8 augustus 2023 kwam u toe op Rhodos, Griekenland, waar u zeven dagen in een gesloten centrum verbleef. Daarna werd u overgeplaatst naar Kos, waar u anderhalve maand in een open centrum verbleef. Op 10 augustus 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in en op 22 september 2023 werd u erkend als vluchteling. Na uw vertrek uit het centrum reisde u naar Athene om uw verblijfsvergunning (ADET) op te halen, maar de afspraak werd uitgesteld. U verbleef er een maand, waarna u naar Filiatra trok en drie maanden illegaal voor Pakistaanse werkgevers werkte. U werd echter niet uitbetaald en kreeg problemen met uw werkgevers. Vervolgens reisde u naar Kalamata, waar u ook illegaal werkte in de sinaasappelpluk. Ook daar werd u niet uitbetaald en werd u uiteindelijk ontslagen. Eind 2023 keerde u terug naar Athene om uw ADET en reisdocumenten op te halen. U bleef daarna drie maanden in Athene, op zoek naar werk, maar zonder succes. Gedurende deze tijd verbleef u afwisselend in jeugdhostels, als u genoeg geld had om het te betalen, of anders op straat.

Op 11 of 13 juli 2024 kwam u toe in België, waar u op 16 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de DVZ.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u opnieuw in slechte levensomstandigheden terecht te komen.

Ter staving van uw asielerzoek legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw Palestijns paspoort met Turks visum, (2) een geboortakte, (3) een UNRWA document ('family record'), (4) een document van de rechtbank uit Gaza i.v.m. uw problemen met Hamas, (5) een attest van het Rode Kruis i.v.m. de arrestatie van uw vader in Gaza, (6) de overlijdensakte van uw vader, (7) een kopie van uw Griekse documenten, (8) een psychologisch attest uit België, (9) medische documenten i.v.m. uw heupproblemen

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U gaf tijdens het onderhoud weliswaar aan dat u zowel psychologische problemen als een probleem aan uw heup ervaart (CGVS, p. 2-3), maar u stelde dat u voor deze klachten behandeling zocht en ook kreeg in België.

Zo gaat u sinds eind december 2024 wekelijks langs bij de psycholoog en neemt u slaappillen (CGVS, p. 2). U vertelde daarnaast dat u nog steeds in behandeling bent bij de dokter voor de problemen aan uw heup en neemt pijnstillers hiervoor (GCVS, p. 2 en 5). Dat u (mentale) gezondheidsproblemen zou hebben en hiervoor reeds behandeling zocht, wordt op zich niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u, ten gevolge van uw mentale of algemene medische situatie, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Wat betreft het probleem aan uw heup, liet u weten dat, hoewel u hier nog in behandeling voor bent, u hier in België werd gerustgesteld en men u zei dat het wel goed ging komen (CGVS, p. 2). Bij de start van het onderhoud gaf u verder aan dat u zich goed voelde en dat over het algemeen alles oké is met uw gezondheid (CGVS, p. 2). Op de DVZ gaf u verder geen blijk van bijzondere procedurele noden (zie DVZ, vragenlijst 'bijzondere procedurele noden'). U werd er tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig (CGVS p. 2). U bleek doorheen uw persoonlijk onderhoud ook in staat om op coherente wijze antwoord te geven op de gestelde vragen. Redelijkerwijze kan er dus vanuit gegaan worden dat u in staat was te voldoen aan uw verplichtingen en op volwaardige wijze kon deelnemen aan uw asielerprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Verklaring DVZ dd. 23/10/2024; NPO dd. 17/03/2025; bijlage Eurodac Marked Record, dd. 24/07/2024 en schrijven Dublin-unit Griekenland, dd.

02/01/2025), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstige betreft of door het bestaan van

tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.** Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland. Zo slaagde u erin om de nodige documenten te verkrijgen waarop u, conform de u toegekende status, recht had en die u de toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, waaronder uw verblijfsvergunning of ADET en reisdocument (CGVS, p. 7-8). Zo legde u uit dat u zich naar de dienst van migratie had begeven in Athene om een afspraak te maken om beide documenten op te halen (CGVS, p. 7-8). Uw zelfredzaamheid blijkt ook uit het feit dat u op verschillende plekken in Griekenland heeft verbleven en gewerkt. Na uw aankomst op Rhodos, uw verblijf in het opvangcentrum op Kos, en uw eerste periode in Athene, begaf u zich naar Filiatra (CGVS, p. 7). Daar verbleef u drie maanden en vond er werk via Facebook bij Pakistaanse werkgevers (CGVS, p. 7). Vervolgens ging u naar Kalamata, en vond - weliswaar opnieuw in het zwart - werk in de sinaasappelpruik (CGVS, p. 8).

Uiteindelijk verbleef u opnieuw een tijdje in Athene om uw Griekse documenten op te halen (CGVS, p. 7 en zie document 7). U verklaarde dat u er meestal in jeugdhuizen sliep als u dit kon betalen (CGVS, p. 9).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Wat betreft uw bewering dat er noch werk noch onderdak te vinden was in Griekenland (CGVS, p. 8), moet worden opgemerkt dat uw eigen ervaringen dit tegenspreken. Zoals hierboven besproken, hebt u namelijk wel degelijk gewerkt, zij het in het zwart. U verklaarde dat u, nadat u uw Griekse documenten verkregen had, nog naar ander werk had gezocht in Athene, maar niets gevonden had (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u amper pogingen heeft ondernomen om ander werk te vinden. Zo verklaarde u vaag dat u via mensen die al werk hadden naar werk zocht (CGVS, p. 8). U vertelde daarnaast dat u maar liefst bij 3 interimkantoren naar werk was gaan polsen, maar dat u daar steeds te horen kreeg dat u moest afwachten, zonder resultaat (CGVS, p. 8). U wist echter geen enkele informatie over de interimkantoren in kwestie te verschaffen omdat u beweerde dat uw gsm, waar alle informatie opstond, stuk is gegaan (CGVS, p. 8). Op de vraag of u bij de Griekse autoriteiten of andere (hulp)organisaties op zoek bent gegaan naar werk, antwoordde u van niet en herhaalde u dat er geen werkgelegenheden zijn (CGVS, p. 8-9). Wat betreft uw verklaringen dat u sommige nachten op straat hebt geslapen in Athene, dient opgemerkt te worden dat u weinig pogingen hebt ondernomen om elders accommodatie te vinden. Daarnaast verklaarde u dat, wanneer u wel genoeg geld had, u via internet jeugdhostels vond om te overnachten (CGVS, p. 9). Gevraagd of u ooit hulp hebt gezocht bij een organisatie, gaf u aan dat deze niet bestonden of niet in staat waren om te helpen, en dat men, zodra men het vluchtelingenkamp verlaat, niet meer naar vluchtelingen omkijkt (CGVS, p. 9).

Uit uw verklaringen blijkt dat u er in Griekenland en tijdens de rest van uw reis er grotendeels in slaagde om zelf voor in uw levensonderhoud te voorzien. Toen u werd gevraagd hoe u zich in Athene ondersteunde, verklaarde u dat u soms bij een Syrisch restaurant langs ging, waar u gratis hulp ontving (CGVS, p. 9). In Griekenland was u echter niet volledig op uzelf aangewezen. U gaf aan dat u samen met anderen dezelfde reis van Turkije naar Griekenland had ondernomen en dat u met deze personen ook in het kamp op Kos had verbleven (CGVS, p. 5). Tijdens het gesprek zei u dat u nog steeds contact hebt met enkele van hen (CGVS, p. 5). Dit toont aan dat u in staat was om sociale contacten te leggen tijdens uw reis en verblijf in Griekenland. Daarnaast verklaarde u dat u soms uw verblijf in de jeugdherbergen betaalde met geld dat uw broer B. u opstuurde (CGVS, p. 9). Verder hebt u verschillende familieleden in het buitenland, zoals uw tantes in Saudi-Arabië en familieleden in Luik (CGVS, p. 4). Uit de verklaringen van uw broer tijdens zijn onderhoud blijkt duidelijk dat één van deze familieleden in Saudi-Arabië hem financieel heeft ondersteund tijdens zijn reis, alsook momenteel hier in België (CGVS broer T. B., p. 3 en 8). Hoewel uzelf aangaf nooit (financiële) steun van een van deze familieleden te hebben ontvangen, toont dit wel aan dat u niet volledig alleen staat in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland.

Hierbij moet bovendien worden opgemerkt dat uw reis van Gaza naar Griekenland en verder door Europa duidt op een zekere mate van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U betaalde 1.350 dollar voor uw vertrek uit Gaza, met uw eigen geld dat u verdiend had door te werken (CGVS, p. 5). U was vervolgens anderhalf jaar tot 2 jaar in Turkije, waar u op verschillende plekken heeft verbleven en maandenlang heeft gewerkt in verschillende restaurants (CGVS, p. 5-6). Volgens uw verklaringen hielp uw moeder u ook in uw levensonderhoud tijdens uw verblijf in Turkije door verschillende keren geld op te sturen (CGVS, p. 4 en 6). U trachtte er zelfs uw verblijf te regulariseren en vroeg er volgens uw verklaringen op eigen initiatief een verblijfsvergunning aan (CGVS, 6). Aangezien die geweigerd werd, besloot u uw reis naar Europa verder te zetten, waar u 1.950 dollar voor betaalde (CGVS, p. 6). U verklaarde dat u de reis zelf via een kantoor geregeld had en het bedrag betaalde met uw eigen geld dat u zelf had verdiend, alsook met geld van uw broer (CGVS, p. 6). Dit alles betekent toch dat u enige financiële armslag had.

Daarnaast blijkt dat u nooit de intentie had om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland. U deed onder andere noch moeite om uw fiscaalregistratienummer (AFM), noch moeite om uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) in orde te brengen en op die manier uw rechten op medische zorg en andere zaken te laten gelden (CGVS, p. 8). U verklaarde gewoon dat u deze niet ontvangen had, maar dat als u ze wel had gehad, u wel medische zorg zou hebben gezocht voor uw verminkte vingers (CGVS, p. 8). Gevraagd of u deze nummers had aangevraagd, vertelde u dat u, elke keer wanneer u dit trachtte te doen, werd weggestuurd en werd verteld om te wachten (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u dit beu was en gewoonweg het land wou verlaten (CGVS, p. 8). Daarnaast haalde u reeds op de DVZ aan dat u van in het begin naar België wou komen (Vragenlijst CGVS, verklaring DVZ, vraag 4). Ook uit uw verklaringen tijdens het onderhoud blijkt duidelijk dat u zich niet in Griekenland wilde vestigen en niet zinnens was alles op alles te zetten om al uw documenten (en de ermee gepaard gaande rechten en mogelijkheden) te bekomen; wanneer u bijvoorbeeld aanhaalde dat u reeds in Filiatra beslist had dat u niet in het land wilde blijven (CGVS, p. 7). Uw tweede reis naar Athene was bovendien voornamelijk bedoeld om uw ADET en reispaspoort op te halen, waarmee u Griekenland wilde verlaten (CGVS, p. 8). Er kan met andere woorden bezwaarlijk gesteld worden dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kón laten gelden in Griekenland. U koos er immers zelf bewust voor dit niet te doen.

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland verklaarde u op de DVZ dat u soms naar het ziekenhuis ging vanwege hartkloppingen, maar dat er verder niets werd vastgesteld (Vragenlijst CGVS, verklaring DVZ, vraag 5). Tijdens het onderhoud vertelde u hier verder niets over. Daarnaast verklaarde u dat u door problemen met uw werkgever verminkte vingers heeft opgelopen (CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen tijdens het onderhoud blijkt echter niet dat u hiervoor verdere behandeling heeft gezocht (CGVS, p. 7-8). Op de DVZ gaf u ook aan dat u, wat betreft uw medische problemen, nooit behandeling heeft gezocht in Griekenland (zie DVZ, bijkomende vragen Mstatus Griekenland). Tijdens het onderhoud op het CGVS zei u enkel dat er in Griekenland geen aandacht was voor het probleem aan uw heup en dat u naar België wilde reizen voor de verzorging van uw been (CGVS, p. 8).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw medische en mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat betreft uw huidige gezondheidstoestand, gaf u aan dat u vanwege het probleem aan uw heup nog steeds in behandeling bent en hiervoor pijnstillers neemt (CGVS, p. 2). De medische documenten die u voorlegde tonen ook aan dat u in België reeds behandeling zocht voor dit probleem en medicatie heeft genomen (document 9). U verklaarde tijdens het onderhoud dat er opvolging nodig is en zei dat u in de nabije toekomst nog een afspraak gepland heeft staan bij de dokter (CGVS, p. 5). Echter, uit uw verklaringen op de DVZ, alsook op het CGVS, blijkt duidelijk dat u in Griekenland in staat was om te functioneren zonder daadwerkelijke behandeling of follow-up in verband met uw heupprobleem. Het CGVS gaat er om deze reden van uit dat u bij terugkeer niet in situatie van ernstige materiële deprivatie terecht zult komen. Het CGVS veronderstelt verder dat u de medicatie en de behandeling die u hier in België heeft voor uw heupproblemen ook in Griekenland kunt verkrijgen, mits u daarvoor de moeite neemt. Dit werd echter niet aangetoond tijdens het onderhoud.

Wat betreft uw psychologische problematiek gaf u aan dat u sinds uw aankomst in België psychologische hulp heeft gezocht vanwege al de druk die u voelt. U vertelde dat u met een zware depressie werd gediagnostiseerd en dat u zich geïsoleerd voelt van anderen in België (CGVS, p. 2-3). U gaat momenteel wekelijks langs bij de psycholoog en neemt slaappillen (CGVS, p. 2-3). Het psychologisch attest dat u heeft ingediend, bevestigt dat u inderdaad te maken heeft met slaapproblemen. Daarnaast wordt aangegeven dat uw symptomen lijken te wijzen op een posttraumatische stressstoornis. Verder blijkt uit het verslag dat u sinds 12 februari 2025 wekelijks langsgaat bij de psycholoog (zie document 8, dd. 15/03/2025). Hoewel niet wordt betwist dat u in België zou kampen met mentale problemen, zijn deze echter niet van die aard dat zij kunnen worden gecategoriseerd als zijnde een bijzondere kwetsbaarheid. Zoals eerder aangegeven, blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk in staat was om zelfstandig te functioneren en eveneens in staat was sociale contacten te leggen. Tijdens het onderhoud bleef u bovendien in gebreke om aan te tonen dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen aanspraak zou kunnen maken op of toegang zou kunnen krijgen tot psychologische ondersteuning indien nodig. Tijdens het onderhoud op het CGVS heeft u zelf niet aangehaald dat u voor uw mentale problemen hulp heeft gezocht in Griekenland. Ook op de DVZ heeft u niets vermeld over het al dan niet zoeken van psychologische hulp in Griekenland.

(zie DVZ, bijkomende vragen M-status Griekenland). Dat u zich, omwille van uw psychologische situatie niet zou kunnen handhaven in geval van terugkeer naar Griekenland, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u bovendien nooit over een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te hebben beschikt in Griekenland (CGVS, p. 8). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft waarvan u beweerde dat u dit niet gekregen had (CGVS, p. 8), herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon **the expiry of the ADET** and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 21 september 2026 (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2), is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een eenmalige aanvaring met de daar aanwezige autoriteiten (Vragenlijst CGVS, verklaring DVZ, vraag 7) en een eenmalig incident met een derde (CGVS, p. 7-8), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

U verklaarde op de DVZ dat de Griekse soldaten iemand uit uw groep hadden gedood en dat uw groep werd geslagen (Vragenlijst CGVS, verklaring DVZ, vraag 7). Echter, niet alleen heeft u tijdens het onderhoud geen bewijs voor deze verklaring overlegd, het CGVS kan, op basis van de beschikbare gegevens, ook niet verifiëren in welke context en onder welke omstandigheden dit incident zich heeft voorgedaan, noch kan het vaststellen of de genoemde persoon daadwerkelijk om het leven is gekomen. Bovendien is het onduidelijk in hoeverre u al dan niet betrokken was bij de gebeurtenissen. Het feit dat u dit incident verder niet spontaan hebt genoemd tijdens het onderhoud op het CGVS, roept vragen op over de ernst van de feiten. Indien het om een ernstig voorval had gegaan en u dit daadwerkelijk had willen aanklagen, zou u, samen met anderen uit uw groep, waarschijnlijk een manier hebben gevonden om dit te doen, bijvoorbeeld via een onafhankelijke derde partij. Dit heeft u echter niet gedaan. Bijgevolg staat het genoemde incident uw eventuele terugkeer naar Griekenland niet in de weg.

Daarnaast vertelde u dat u drie maanden in Filiatra werkte voor een groep Pakistanen, maar dat er problemen ontstonden omdat zij weigerden u uit te betalen (CGVS, p. 7). U vertelde verder dat, nadat uw vinger werd verwond en deze naar eigen zeggen een handicap werd, u besloot niet langer in Griekenland te blijven (CGVS, p. 7). Toen gevraagd werd of u uw problemen bij de Griekse autoriteiten had gemeld, bevestigde u dit, maar voegde u eraan toe dat er geen antwoord kwam omdat u geen werkvergunning had, maar enkel een Oranje kaart (CGVS, p. 7). Dit neemt echter niet weg dat u, ondanks het feit dat u uw Griekse documenten nog niet had opgehaald, als begunstigde van internationale bescherming in staat was om verder hulp te zoeken bij de bevoegde instanties.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw voorgelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande analyse te wijzigen. Uw Palestijnse paspoort, uw geboorteakte, het UNRWA document, het document van de rechtbank uit Gaza i.v.m. uw problemen met Hamas, het een attest van het Rode Kruis i.v.m. de arrestatie van uw vader in Gaza en de overlijdensakte van uw vader (documenten 1, 2, 3, 4, 5, 6) hebben enkel betrekking tot uw identiteit en situatie in Gaza. Deze beslissing heeft daartoe geen betrekking. De kopie van uw Griekse documenten toont aan dat u daadwerkelijk over een status beschikt in Griekenland (document 7). De medische documenten en het psychologisch attest die u voorlegde (documenten 8 en 9) werden hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw broer, T.B. een niet-ontvankelijkheidsbeslissing heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en u bijgevolg niet naar Gaza mag worden teruggeleid.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 3 EVRM, artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“Volledig ten onrechte nam het CGVS een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat).

Per arrest van 19 maart 2019, verklaart het Europees Hof van Justitie voor recht dat: [...]

Verzoeker benadrukt dat er een schending is van artikel 3 EVRM en artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wenst zo goed mogelijk te antwoorden op de stellingen van het CGVS in de bestreden beslissing.

Het CGVS stelt als volgt: [...]

Het CGVS mag de staat van zelfredzaamheid van verzoeker niet als argument voor weigering aanvoeren.

Dit bewijst dat hij zich heeft ingespannen om in waardigheid te leven, maar dat het hem desondanks niet is gelukt.

Volgens het CGVS verkeerde verzoeker niet in een situatie van zeer ernstige materiële deprivatie, waardoor hij niet in staat was in zijn meest elementaire behoeften te voorzien. Dit is onjuist. Verzoeker moest bij gebrek aan geld kiezen tussen eten of op straat slapen. Wegens geldgebrek moest hij soms op straat slapen.

Wat de financiële steun dat hij kreeg betreft, benadrukt verzoeker dat zijn moeder hem financieel hielp. Zij stuurde hem geld. Echter is zijn moeder overleden ten gevolge van de oorlog in Gaza. Van zijn broer kreeg hij slechts twee keer 50 euro. Dit kan niet als steun worden beschouwd. Bovendien wordt het geld, gezien de huidige situatie in Gaza, gebruikt om familieleden die daar nog wonen te helpen.

Verzoeker financierde zijn reis om Gaza te verlaten en naar Europa te komen zelf. Dit was geld dat hij verdiende met zijn werk in Gaza en dat hij vervolgens in Turkije ter beschikking stelde.

Eveneens wenst verzoeker te benadrukken dat werkzoekenden zeer veel obstakels dienen te overbruggen. Uit informatie waar verzoeker over beschikt [URL] Landenrapport: toegang tot de arbeidsmarkt (10/07/2024) blijkt als volgt: [...]

Verzoeker wenst te bemerken dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om werk te zoeken. Na zijn vertrek uit het centrum reisde hij naar Athene om zijn verblijfsvergunning (ADET) op te halen, maar de afspraak werd uitgesteld. Om deze reden begon hij illegaal te werken. Hij werkte drie maanden illegaal voor Pakistaanse werkgevers. Hij werd echter niet uitbetaald en kreeg problemen met zijn werkgevers. Vervolgens reisde hij naar Kalamata, waar hij ook illegaal werkte in de sinaasappelpluk. Ook daar werd hij niet uitbetaald en werd hij uiteindelijk ontslagen. Eind 2023 keerde hij terug naar Athene om zijn ADET en reisdocumenten op te halen. Hij bleef daarna drie maanden in Athene, op zoek naar werk, maar zonder succes. Gedurende deze tijd verbleef hij afwisselend in jeugdhostels, als hij genoeg geld had om het te betalen, of anders op straat. De taalbarrière bemoeilijkte het vinden van werk. Daarnaast wenst verzoeker te benadrukken dat hij in Griekenland in een situatie van materiële deprivatie was. Hij werd aldaar geconfronteerd met beperkte mogelijkheden om een inkomen te verwerven.

Verder wenst verzoeker te benadrukken dat beschikkings van internationale bescherming in Griekenland vaak op straat belanden, omwille van allerhande barrières:

Uit informatie waar verzoeker over beschikt [URL] blijkt als volgt: [...]

Wat de gezondheidszorg betreft, verwijst verzoeker naar [URL]: landenrapport: gezondheidszorg (10/07/2024): [...]

Verzoeker had in Griekenland al een verzoek ingediend om door een psycholoog te worden gevolgd, maar hij heeft daar geen afspraak gekregen.

Het krijgen van psychologische ondersteuning in Griekenland is heel moeilijk. Dit is niet te vergelijken met de psychologische ondersteuning die in België bestaat.

Verzoeker benadrukt dat zijn huidige mentale toestand ver verwijderd is van de toestand toen hij in Griekenland aankwam. De situatie in Gaza zorgt er momenteel voor dat verzoeker voortdurend onder druk staat. Hij is extreem gestrest en wordt heel snel boos.

Verzoeker werd tijdens zijn verblijf in Griekenland als zelfredzaam beschouwd, maar hij is niet meer dezelfde persoon als twee jaar geleden.

Eveneens dient bemerkt te worden dat de broer van verzoeker in België verblijft. Verzoeker heeft mentale problemen. Hij wordt wekelijks opgevolgd door een psycholoog. Hij bevindt zich in een zware depressie en voelt zich geïsoleerd. Hij heeft slaapproblemen. Hiervoor neemt hij slaappillen. Verzoeker lijdt eveneens aan een posttraumatische stressstoornis. In Griekenland werd hij niet geholpen en werd uitgesloten. Hier kan hij bij problemen terugvallen op zijn broer, die hem zal steunen.

Verder verwijst verzoeker naar volgende arresten: [...]

Verzoeker vreest dat hij bij terugkeer naar Griekenland terug in materiële deprivatie zal belanden.

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 23 september 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- “Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24 juni 2024;

- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;

- “*Verlag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;
- “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;
- “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;
- “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;
- COI FOCUS GRECE “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025.

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 25 september 2025 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

“1. *Medische documenten*

2. *Observatiebrief assistent opvangcentrum Belgrade (Namen) dd. 10.09.2025*

3. *Persbericht dd. 04.06.2024*”.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Gaza.

2.5. Verzoeker legt een aanvullende nota van 21 november 2025 neer, waarbij hij een medisch attest daterend van 20 november 2025 voegt. Deze aanvullende nota met medisch attest werd aan de Raad overgemaakt na de sluiting der debatten op 26 september 2026 zodat deze niet in aanmerking wordt genomen; te deze blijkt ook dat verzoeker geen heropening van de debatten vraagt ingevolge dit medisch attest.

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 22 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 21 september 2026 (info derde landen Griekenland; Eurodac hit; kopie van verzoekers ADET). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (“*Verlag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van september 2024*”, p. 13; “*Country Report: Greece. Update 2023*”, p. 243). Verzoeker legt bij het CGVS een kopie van zijn Grieks reispaspoort neer, dat geldig is van 6 februari 2024 tot 5 februari 2029.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de hoeveelheid aan informatie die wordt bijgebracht kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het

gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande terecht en pertinent als volgt:

“Wat betreft uw huidige gezondheidstoestand, gaf u aan dat u vanwege het probleem aan uw heup nog steeds in behandeling bent en hiervoor pijnstillers neemt (CGVS, p. 2). De medische documenten die u voorlegde tonen ook aan dat u in België reeds behandeling zocht voor dit probleem en medicatie heeft genomen (document 9). U verklaarde tijdens het onderhoud dat er opvolging nodig is en zei dat u in de nabije toekomst nog een afspraak gepland heeft staan bij de dokter (CGVS, p. 5). Echter, uit uw verklaringen op de DVZ, alsook op het CGVS, blijkt duidelijk dat u in Griekenland in staat was om te functioneren zonder daadwerkelijke behandeling of follow-up in verband met uw heupprobleem. Het CGVS gaat er om deze reden van uit dat u bij terugkeer niet in situatie van ernstige materiële deprivatie terecht zult komen. Het CGVS veronderstelt verder dat u de medicatie en de behandeling die u hier in België heeft voor uw heupproblemen ook in Griekenland kunt verkrijgen, mits u daarvoor de moeite neemt. Dit werd echter niet aangetoond tijdens het onderhoud.

Wat betreft uw psychologische problematiek gaf u aan dat u sinds uw aankomst in België psychologische hulp heeft gezocht vanwege al de druk die u voelt. U vertelde dat u met een zware depressie werd gediagnosticeerd en dat u zich geïsoleerd voelt van anderen in België (CGVS, p. 2-3). U gaat momenteel wekelijks langs bij de psycholoog en neemt slaappillen (CGVS, p. 2-3). Het psychologisch attest dat u heeft ingediend, bevestigt dat u inderdaad te maken heeft met slaapproblemen. Daarnaast wordt aangegeven dat uw symptomen lijken te wijzen op een posttraumatische stressstoornis. Verder blijkt uit het verslag dat u sinds 12 februari 2025 wekelijks langsgaat bij de psycholoog (zie document 8, dd. 15/03/2025). Hoewel niet wordt betwist dat u in België zou kampen met mentale problemen, zijn deze echter niet van die aard dat zij

kunnen worden gecategoriseerd als zijnde een bijzondere kwetsbaarheid. Zoals eerder aangegeven, blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk in staat was om zelfstandig te functioneren en eveneens in staat was sociale contacten te leggen. Tijdens het onderhoud bleef u bovendien in gebreke om aan te tonen dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen aanspraak zou kunnen maken op of toegang zou kunnen krijgen tot psychologische ondersteuning indien nodig. Tijdens het onderhoud op het CGVS heeft u zelf niet aangehaald dat u voor uw mentale problemen hulp heeft gezocht in Griekenland. Ook op de DVZ heeft u niets vermeld over het al dan niet zoeken van psychologische hulp in Griekenland (zie DVZ, bijkomende vragen M-status Griekenland). Dat u zich, omwille van uw psychologische situatie niet zou kunnen handhaven in geval van terugkeer naar Griekenland, kan bijgevolg niet worden aangenomen."

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift opnieuw naar zijn (mentale) gezondheidstoestand, maar weet hiermee de voormelde appreciatie niet in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker legt middels een aanvullende nota van 25 september 2025 medische en psychologische documenten neer, alsook een observatiebrief van een assistent uit het opvangcentrum Belgrade (Namen) van 10 september 2025.

De medische documenten tonen aan dat verzoekers probleem aan zijn heup medisch wordt opgevolgd en dat röntgenfoto's werden genomen (medisch attest van 28 februari 2025 met bijhorende röntgenfoto's). Verder blijkt ook dat verzoeker een chronische neusverstopping heeft en hiervoor behandeld wordt (medisch attest van 2 september 2025). Uit deze documenten komt echter geenszins naar voor dat het voor verzoeker niet mogelijk zou zijn om zich omwille van deze gezondheidsklachten staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen in Griekenland. Verweerder merkte in dit verband terecht op dat uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij in Griekenland in staat was om te functioneren zonder daadwerkelijke behandeling of follow-up in verband met zijn heupprobleem. Bovendien was het niet onredelijk van verweerder om te veronderstellen dat verzoeker de medicatie en de behandeling die verzoeker in België heeft voor zijn heupproblemen ook in Griekenland kan verkrijgen, mits hij daarvoor de nodige stappen onderneemt. Hetzelfde kan gesteld worden over de behandeling voor zijn neusverstopping.

Hoewel er begrip is voor verzoekers onzekere situatie en moeilijk parcours, kan uit de bijgebrachte psychologische attesten, voorschriften en de observatiebrief van de maatschappelijk werker niet worden afgeleid dat verzoekers mentale gezondheidstoestand dermate negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Hoewel uit de bijgebrachte documenten blijkt dat verzoeker emotioneel instabiel en geagiteerd is, lijdt aan posttraumatische stress en een depressie en medicatie krijgt voorgeschreven, geven deze attesten verder geen concrete toelichting over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling op zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren. Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden. Ten slotte blijkt uit deze attesten niet dat de mentale gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en de bijgebrachte psychologische en medische stukken geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning. Zo toont verzoeker niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en dat verzoeker zich bijgevolg moet beroepen op de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of

vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen geldt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijk met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

11. *In casu* benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt geen enkel concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning, die geldig is tot 21 september 2026, thans zou zijn verstreken zodat zijn algemeen betoog in de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19-20: "*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*"). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 21 september 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (UNHCR Greece, "*Living In Greece – Access to healthcare*"; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, "*Information Guide for Beneficiaries of International Protection*").

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Wat betreft zijn persoonlijke situatie wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland geconfronteerd werd met een totaal gebrek aan steun van Griekenland op het gebied van toegang tot huisvesting, werk, taalcursussen en gezondheidszorg.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland. Zo slaagde u erin om de nodige documenten te verkrijgen waarop u, conform de u toegekende status, recht had en die u de toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, waaronder uw verblijfsvergunning of ADET en reisdocument (CGVS, p. 7-8). Zo legde u uit dat u zich naar de dienst van migratie had begeven in Athene om een afspraak te maken om beide documenten op te halen (CGVS, p. 7-8). Uw zelfredzaamheid blijkt ook uit het feit dat u op verschillende plekken in Griekenland heeft verbleven en gewerkt. Na uw aankomst op Rhodos, uw verblijf in het opvangcentrum op Kos, en uw eerste periode in Athene, begaf u zich naar Filiatra (CGVS, p. 7). Daar verbleef u drie maanden en vond er werk via Facebook bij Pakistaanse werkgevers (CGVS, p. 7). Vervolgens ging u naar Kalamata, en vond - weliswaar opnieuw in het zwart - werk in de sinaasappelpluk (CGVS, p. 8). Uiteindelijk verbleef u opnieuw een tijdje in Athene om uw Griekse documenten op te halen (CGVS, p. 7 en zie document 7). U verklaarde dat u er meestal in jeugdhuizen sliep als u dit kon betalen (CGVS, p. 9).

[...]

Wat betreft uw bewering dat er noch werk noch onderdak te vinden was in Griekenland (CGVS, p. 8), moet worden opgemerkt dat uw eigen ervaringen dit tegenspreken. Zoals hierboven besproken, hebt u namelijk wel degelijk gewerkt, zij het in het zwart. U verklaarde dat u, nadat u uw Griekse documenten verkregen had, nog naar ander werk had gezocht in Athene, maar niets gevonden had (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u amper pogingen heeft ondernomen om ander werk te vinden. Zo verklaarde u vaag dat u via mensen die al werk hadden naar werk zocht (CGVS, p. 8). U vertelde daarnaast dat u maar liefst bij 3 interimkantoren naar werk was gaan polsen, maar dat u daar steeds te horen kreeg dat u moest afwachten, zonder resultaat (CGVS, p. 8). U wist echter geen enkele informatie over de interimkantoren in kwestie te verschaffen omdat u beweerde dat uw gsm, waar alle informatie opstond, stuk is gegaan (CGVS, p. 8). Op de vraag of u bij de Griekse autoriteiten of andere (hulp)organisaties op zoek bent gegaan naar werk, antwoordde u van niet en herhaalde u dat er geen werkgelegenheden zijn (CGVS, p. 8-9). Wat betreft uw verklaringen dat u sommige nachten op straat hebt geslapen in Athene, dient opgemerkt te worden dat u weinig pogingen hebt ondernomen om elders accommodatie te vinden. Daarnaast verklaarde u dat, wanneer u wel genoeg geld had, u via internet jeugdhostels vond om te overnachten (CGVS, p. 9). Gevraagd of u ooit hulp hebt gezocht bij een organisatie, gaf u aan dat deze niet bestonden of niet in staat waren om te helpen, en dat men, zodra men het vluchtelingenkamp verlaat, niet meer naar vluchtelingen omkijkt (CGVS, p. 9).

Uit uw verklaringen blijkt dat u er in Griekenland en tijdens de rest van uw reis er grotendeels in slaagde om zelf voor in uw levensonderhoud te voorzien. Toen u werd gevraagd hoe u zich in Athene ondersteunde, verklaarde u dat u soms bij een Syrisch restaurant langs ging, waar u gratis hulp ontving (CGVS, p. 9). In Griekenland was u echter niet volledig op uzelf aangewezen. U gaf aan dat u samen met anderen dezelfde reis van Turkije naar Griekenland had ondernomen en dat u met deze personen ook in het kamp op Kos had verbleven (CGVS, p. 5). Tijdens het gesprek zei u dat u nog steeds contact hebt met enkele van hen (CGVS, p. 5). Dit toont aan dat u in staat was om sociale contacten te leggen tijdens uw reis en verblijf in Griekenland. Daarnaast verklaarde u dat u soms uw verblijf in de jeugdherbergen betaalde met geld dat uw broer B. u opstuurde (CGVS, p. 9). Verder hebt u verschillende familieleden in het buitenland, zoals uw tantes in Saudi-Arabië en familieleden in Luik (CGVS, p. 4). Uit de verklaringen van uw broer tijdens zijn onderhoud blijkt duidelijk dat één van deze familieleden in Saudi-Arabië hem financieel heeft ondersteund tijdens zijn reis, alsook momenteel hier in België (CGVS broer T.B., p. 3 en 8). Hoewel zelf aangaf nooit (financiële) steun van een van deze familieleden te hebben ontvangen, toont dit wel aan dat u niet volledig alleen staat in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland.

Hierbij moet bovendien worden opgemerkt dat uw reis van Gaza naar Griekenland en verder door Europa duidt op een zekere mate van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U betaalde 1.350 dollar voor uw

vertrek uit Gaza, met uw eigen geld dat u verdiend had door te werken (CGVS, p. 5). U was vervolgens anderhalf jaar tot 2 jaar in Turkije, waar u op verschillende plekken heeft verbleven en maandenlang heeft gewerkt in verschillende restaurants (CGVS, p. 5-6). Volgens uw verklaringen hielp uw moeder u ook in uw levensonderhoud tijdens uw verblijf in Turkije door verschillende keren geld op te sturen (CGVS, p. 4 en 6). U trachtte er zelfs uw verblijf te regulariseren en vroeg er volgens uw verklaringen op eigen initiatief een verblijfsvergunning aan (CGVS, 6). Aangezien die geweigerd werd, besloot u uw reis naar Europa verder te zetten, waar u 1.950 dollar voor betaalde (CGVS, p. 6). U verklaarde dat u de reis zelf via een kantoor geregeld had en het bedrag betaalde met uw eigen geld dat u zelf had verdiend, alsook met geld van uw broer (CGVS, p. 6). Dit alles betekent toch dat u enige financiële armslag had.

Daarnaast blijkt dat u nooit de intentie had om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland. U deed onder andere noch moeite om uw fiscaalregistratienummer (AFM), noch moeite om uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) in orde te brengen en op die manier uw rechten op medische zorg en andere zaken te laten gelden (CGVS, p. 8). U verklaarde gewoon dat u deze niet ontvangen had, maar dat als u ze wel had gehad, u wel medische zorg zou hebben gezocht voor uw verminkte vingers (CGVS, p. 8). Gevraagd of u deze nummers had aangevraagd, vertelde u dat u, elke keer wanneer u dit trachtte te doen, werd weggestuurd en werd verteld om te wachten (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u dit beu was en gewoonweg het land wou verlaten (CGVS, p. 8). Daarnaast haalde u reeds op de DVZ aan dat u van in het begin naar België wou komen (Vragenlijst CGVS, verklaring DVZ, vraag 4). Ook uit uw verklaringen tijdens het onderhoud blijkt duidelijk dat u zich niet in Griekenland wilde vestigen en niet zinnens was alles op alles te zetten om al uw documenten (en de ermee gepaard gaande rechten en mogelijkheden) te bekommen; wanneer u bijvoorbeeld aanhaalde dat u reeds in Filiatra beslist had dat u niet in het land wilde blijven (CGVS, p. 7). Uw tweede reis naar Athene was bovendien voornamelijk bedoeld om uw ADET en reispaspoort op te halen, waarmee u Griekenland wilde verlaten (CGVS, 8). Er kan met andere woorden bezwaarlijk gesteld worden dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kón laten gelden in Griekenland. U koos er immers zelf bewust voor dit niet te doen.

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland verklaarde u op de DVZ dat u soms naar het ziekenhuis ging vanwege hartkloppingen, maar dat er verder niets werd vastgesteld (Vragenlijst CGVS, verklaring DVZ, vraag 5). Tijdens het onderhoud vertelde u hier verder niets over. Daarnaast verklaarde u dat u door problemen met uw werkgever verminkte vingers heeft opgelopen (CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen tijdens het onderhoud blijkt echter niet dat u hiervoor verdere behandeling heeft gezocht (CGVS, p. 7-8). Op de DVZ gaf u ook aan dat u, wat betreft uw medische problemen, nooit behandeling heeft gezocht in Griekenland (zie DVZ, bijkomende vragen Mstatus Griekenland). Tijdens het onderhoud op het CGVS zei u enkel dat er in Griekenland geen aandacht was voor het probleem aan uw heup en dat u naar België wilde reizen voor de verzorging van uw been (CGVS, p. 8).”

Het louter bevestigen van zijn moeilijkheden in Griekenland, het opnieuw verwijzen naar zijn reeds afgelegde verklaringen en het aanhalen van algemene landeninformatie vormt geen dienstig verweer waarmee de voormelde terechte en pertinente motivering kan worden weerlegd of in een ander daglicht worden geplaatst.

De door verzoeker aangehaalde moeilijkheden, zoals op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, gezondheidszorg en integratie, volstaan niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Verweerder merkt verder terecht op dat uit de gedragingen en verklaringen van verzoeker blijkt dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om werk te zoeken in Griekenland, maar dat zijn afspraak om zijn ADET op te halen werd uitgesteld en hij hierdoor illegaal begon te werken, beperkt verzoeker zich in wezen tot het hernemen van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen. Verweerder stelde hierover echter terecht dat uit verzoekers (vage) verklaringen blijkt dat hij amper pogingen heeft ondernomen om ander werk te vinden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Ook waar verzoeker verklaarde dat hij sommige nachten op straat heeft geslapen in Athene, merkt verweerder terecht op dat verzoeker weinig pogingen heeft ondernomen om elders accommodatie te vinden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Bovendien heeft verzoeker onder andere geen moeite gedaan om zijn AFM of AMKA in orde te brengen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), wou hij van in het begin naar België komen (vragenlijst CGVS, vraag 3.4) en had hij niet de intentie om zich te vestigen in Griekenland (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8).

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans

maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met de herneming van zijn reeds afgelegde verklaringen en zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid (zie *supra*), toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Verzoeker bleek in de korte periode dat hij in Griekenland verbleef als begunstigde van internationale bescherming in staat om tot op zekere hoogte huisvesting en tewerkstelling te vinden en financierde zijn reis vanuit Gaza naar Griekenland en verder door Europa met eigen middelen en financiële steun van zijn broer en moeder. Bovendien blijkt onder meer dat verzoeker kon rekenen op financiële steun van familie uit het buitenland en dat hij in staat was om sociale contacten te leggen tijdens zijn reis en verblijf in Griekenland. Waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat zijn moeder overleden is en hij van zijn broer slechts twee keer 50 euro kreeg, doet dit geen afbreuk aan het feit dat hij voldoende zelfredzaam is om zich in Griekenland staande te houden en hij, mits het leveren van afdoende inspanningen, bij terugkeer opnieuw in staat zal zijn een inkomen te verwerven dat toelaat om op duurzame wijze een leven op te bouwen in Griekenland. Dat verzoeker in België kan terugvallen op de steun van zijn broer, neemt niet weg dat verzoeker niet aantoont dat hij in Griekenland de nodige zelfredzaamheid heeft om zich staande te houden in Griekenland.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

Tot slot dient erop gewezen te worden dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. Verder motiveert verweerder op goede gronden als volgt:

U verklaarde op de DVZ dat de Griekse soldaten iemand uit uw groep hadden gedood en dat uw groep werd geslagen (Vragenlijst CGVS, verklaring DVZ, vraag 7). Echter, niet alleen heeft u tijdens het onderhoud geen bewijs voor deze verklaring overlegd, het CGVS kan, op basis van de beschikbare gegevens, ook niet verifiëren in welke context en onder welke omstandigheden dit incident zich heeft voorgedaan, noch kan het vaststellen of de genoemde persoon daadwerkelijk om het leven is gekomen. Bovendien is het onduidelijk in hoeverre u al dan niet betrokken was bij de gebeurtenissen. Het feit dat u dit incident verder niet spontaan hebt genoemd tijdens het onderhoud op het CGVS, roept vragen op over de ernst van de feiten. Indien het om een ernstig voorval had gegaan en u dit daadwerkelijk had willen aanklagen, zou u, samen met anderen uit uw groep, waarschijnlijk een manier hebben gevonden om dit te doen, bijvoorbeeld via een onafhankelijke derde partij. Dit heeft u echter niet gedaan. Bijgevolg staat het genoemde incident uw eventuele terugkeer naar Griekenland niet in de weg.

Daarnaast vertelde u dat u drie maanden in Filiatra werkte voor een groep Pakistanen, maar dat er problemen ontstonden omdat zij weigerden u uit te betalen (CGVS, p. 7). U vertelde verder dat, nadat uw vinger werd verwond en deze naar eigen zeggen een handicap werd, u besloot niet langer in Griekenland te blijven (CGVS, p. 7). Toen gevraagd werd of u uw problemen bij de Griekse autoriteiten had gemeld, bevestigde u dit, maar voegde u eraan toe dat er geen antwoord kwam omdat u geen werkvergunning had, maar enkel een Oranje kaart (CGVS, p. 7). Dit neemt echter niet weg dat u, ondanks het feit dat u uw Griekse documenten nog niet had opgehaald, als begunstigde van internationale bescherming in staat was om verder hulp te zoeken bij de bevoegde instanties."

Verzoeker brengt geen concrete argumenten aan ter weerlegging van de voormelde appreciatie.

Uit verzoekers verklaringen omtrent de voorgehouden incidenten kan geenszins blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

15. Verzoeker legt bij de aanvullende nota van 25 september 2025 een Arabisch persbericht met Nederlandse en Franse vertaling neer waarin zou staan dat verzoeker in Griekenland is gearresteerd en dat zijn familie om zijn vrijlating vraagt. Blijkens de bijgevoegde Nederlandse en Franse vertaling van het artikel blijkt dat dit artikel over de Palestijnse jongere D.A.Z. gaat en dus geen betrekking heeft op verzoeker. Ten overvloede dient opgemerkt dat verzoeker dit artikel, dat dateert van 4 juni 2024, niet eerder heeft bijgebracht en dat verzoeker nooit eerder melding heeft gemaakt van een arrestatie in Griekenland.

16. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingen zoals aangebracht in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota's doen aan het voorgaande geen afbreuk. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota's naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport "*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025 en het AIDA rapport van 2025 die in de hogere bespreking terdege zijn meegenomen, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Zo verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

17. Verder dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantooit dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

19. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden

van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

20. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting niet dienstig.

21. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS